

การพัฒนาทักษะการเขียนบรรยายเรื่องตำนานวีรบุรุษตำนานกรีกของนักศึกษา
สาขาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเขียนเชิงการคิดสะท้อน
Development of English Major Students' Narrative Writing Skills on Greek's
Heroic Mythology through Reflective Writing Technique

ปรียาภา วังมณี¹

Preeyapha Wangmanee¹

Corresponding Author E-mail: Preeyapha.bis@crru.ac.th

Received: 2026-04-12; Revised: 2026-05-29; Accepted: 2026-06-15

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคเขียนเชิงการคิดสะท้อนต่อการพัฒนาการด้านการเขียนบรรยายเล่าเรื่องวีรบุรุษตำนานกรีกของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ และ 2) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนและการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประโยค การใช้คำศัพท์ และลำดับเหตุการณ์ในการเขียนบรรยายเล่าเรื่องวีรบุรุษตำนานกรีกของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองร่วมกับวิจัยแบบผสมผสาน ประชากรศึกษา คือนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 74 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างจากการจับฉลากห้อง แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 48 คน และกลุ่มควบคุม 26 คน เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบการเขียน แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติโดยโปรแกรมExcel เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และโปรแกรม AntConc สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคลังภาษา

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการเขียนบรรยายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลองพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม กลุ่มทดลองมีแนวโน้มพัฒนาการที่สูงกว่าในด้านการเพิ่มขึ้นของคะแนน และพบว่า นักศึกษามีปริมาณการเขียนบรรยายเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน มีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น การใช้โครงสร้างประโยคความรวมและประโยคความซ้อนมีเพิ่มขึ้น ขณะที่ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และการสะกดคำมีแนวโน้มลดลง แม้ว่ายังคงพบข้อผิดพลาดในการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยสรุปแล้ว เทคนิคเขียนเชิงการคิดสะท้อนสามารถพัฒนาการด้านการเขียนบรรยายเล่าเรื่องวีรบุรุษตำนานกรีกของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษได้

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนบรรยาย, การเขียนเชิงการคิดสะท้อน, ตำนานวีรบุรุษกรีก, สาขาภาษาอังกฤษ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹Assistant Professor Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiangrai Rajabhat University

Abstract

This study aimed to 1) investigate the effects of using reflective writing techniques on the development of narrative writing skills of Greek heroic mythology among English major students, and 2) analyze writing errors as well as changes in sentence structure, vocabulary use, and sequencing of events in students' narrative writing of Greek heroic mythology. This research employed a quasi-experimental and mixed-methods design. The population consisted of 74 second-year English major students enrolled in the course Greek Mythology. The sample was selected using cluster random sampling and divided into an experimental group (48 students) and a control group (26 students). The research instruments included pre- and post-writing tests, semi-structured interviews, and a questionnaire. Quantitative data was analyzed using Microsoft Excel to calculate mean, standard deviation, and t-test values, while AntConc was used for corpus-based analysis.

The findings revealed that the experimental group showed significantly higher post-test narrative writing scores compared to their pre-test scores at the 0.05 level of significance. However, no statistically significant difference was found between the experimental and control groups in the post-test. Nevertheless, the experimental group demonstrated a greater tendency for improvement in score gains. In addition, the results indicated that students produced longer pieces of writing, used more varied and specific vocabulary, and demonstrated increased use of compound and complex sentence structures. Meanwhile, grammatical and spelling errors showed a decreasing trend, although errors in capitalization and punctuation were still observed. In conclusion, the use of reflective writing techniques effectively enhanced the narrative writing skills of English major students in recounting Greek mythological heroes.

Keywords : Narrative writing, reflective writing, Greek's heroes legend, English major

บทนำ

ทักษะการเขียนบรรยายเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ เป็นสมรรถนะทางภาษาที่สำคัญสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องพัฒนา เนื่องจากเป็นรากฐานของการสื่อสารแนวคิด การสร้างภาพให้ผู้อ่าน และการแสดงออกทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ มนัสวดี ดวงลอย (2558) ได้ระบุว่า ปัญหาที่พบบ่อยในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คือ การเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์ เนื่องจากภาษาอังกฤษมีคำศัพท์มากมายและกฎไวยากรณ์ที่ซับซ้อน นักศึกษาจึงมีข้อจำกัดในการเข้าใจและใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถูกต้องในเนื้อหาของบทเรียน อีกทั้ง การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์เมื่ออ่านข้อความหรือบทความ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถตีความและวิเคราะห์เนื้อหาอย่างมีความเข้าใจได้ นอกจากนี้ ภัทรพร เกษสังข์ (2566) เสริมไว้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาการเขียนที่ไม่สอดคล้อง การเขียนเนื้อหาสลับกัน ไม่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ต้องการเขียนได้

อีกทั้ง ผู้วิจัยได้พิจารณาจาก 1) ข้อมูลจากการสอบถามบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและผู้ใช้บัณฑิตของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2567 พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความต้องการให้พัฒนาทักษะการเขียนให้แก่บัณฑิตมากขึ้นเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 2) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา

(มคอ.5) จากรายวิชาพินิจยาที่เป็นพื้นฐานในวรรณคดี ที่ยังคงพบข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา ได้แก่ การใช้สรรพนาม (Pronouns) ที่ไม่สอดคล้องกับบริบท การจัดลำดับคำในประโยค (Word Order) ที่คลาดเคลื่อน การเลือกใช้ประเภทของคำ (Part of Speech) ที่ไม่เหมาะสม และมีการพึ่งพาเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (AI) เช่น ChatGPT ส่งผลต่อกระบวนการคิด การเรียบเรียงโครงสร้างและรูปแบบการเขียนของนักศึกษา เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมในด้านความเข้าใจทางไวยากรณ์และความสามารถในการเขียนเชิงโครงสร้าง และ 3) จากผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรายวิชา พบว่านักศึกษายังคงมีข้อจำกัดในการเขียนบรรยาย โดยเฉพาะในด้านการใช้โครงสร้างประโยค ลำดับเหตุการณ์ การเลือกใช้คำศัพท์ และความถูกต้องทางไวยากรณ์ ซึ่งส่งผลให้ข้อความขาดความต่อเนื่องและความน่าสนใจ ปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับกลยุทธ์การสอนเพื่อเสริมให้นักศึกษาสามารถถ่ายทอดรายละเอียดและอธิบายเรื่องราวได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการเขียนภาษาอังกฤษได้

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยเห็นว่าเทคนิคการเขียนเชิงสะท้อนความคิดเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนบรรยายได้ โดยกระบวนการนี้จะเสริมให้นักศึกษาได้คิดทบทวนโครงสร้างเรื่องของตนเอง ผูกการลำดับเหตุการณ์ พัฒนาสำนวนการเขียน และแก้ไขข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์ การสะท้อนคิดผ่านการเขียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นพัฒนาการของตนเอง ทำให้นักศึกษาสามารถปรับปรุงรายละเอียด เพิ่มความชัดเจน และทำให้งานเขียนของตนเองมีมิติมากขึ้น ดังที่ การ์ทมีเย สือนิ และคณะ (2567) ได้ทำการศึกษาการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษและอภิปรายไว้ว่าการเขียนสะท้อนคิดเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทบทวนหรือสังเกตตนเองในขณะที่ตนกำลังเรียน นอกจากนี้ การบูรณาการเนื้อหาตำนานวีรบุรุษกรีก ที่เนื้อหาและโครงสร้างการเล่าเรื่องที่ชัดเจน สามารถนำมาใช้เป็นต้นแบบสำหรับการฝึกเขียนบรรยายและกระตุ้นความสนใจของนักศึกษาได้ เนื่องจากมีองค์ประกอบที่จำเป็นต่อการเขียนบรรยาย เช่น ลักษณะตัวละคร ฉาก สถานการณ์ที่ไม่ซับซ้อน และลำดับเหตุการณ์ที่เป็นเหตุเป็นผล ช่วยกระตุ้นจินตนาการของนักศึกษา เสริมการฝึกฝนการพรรณนาเชิงลึก และสร้างรายละเอียดในงานเขียนได้อย่างสมบูรณ์ได้ ด้วยเหตุนี้ การบูรณาการตำนานวีรบุรุษกรีกเข้ากับการเขียนสะท้อนคิดจึงเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนบรรยายได้อย่างเป็นระบบ สำหรับนักศึกษาที่มีแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยคาดหวังว่างานวิจัยนี้จะช่วยสร้างแนวทางใหม่ในการพัฒนาการสอนการเขียนบรรยายของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ และเสนอแนวทางให้ผู้สอนนำไปบูรณาการในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆและในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาผลเปรียบเทียบของการใช้เทคนิคเขียนเชิงการคิดสะท้อนต่อพัฒนาการด้านการเขียนบรรยายเล่าเรื่องวีรบุรุษตำนานกรีกของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนและพัฒนาการเขียนบรรยายเรื่องวีรบุรุษตำนานกรีกของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ข้อผิดพลาดทางภาษา โครงสร้างประโยค การใช้คำศัพท์ การเชื่อมโยงความคิด และการจัดลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง

การทบทวนวรรณกรรม

การคิดสะท้อน เป็นกระบวนการภายในตัวบุคคลที่มีความซับซ้อน ถือเป็นการคิดระดับสูงที่เรียกว่าอภิปัญญา ซึ่งเป็นการคิดเกี่ยวกับการคิดของตนเอง รวมทั้งสิ่งสำคัญที่มีผลต่อความคิดนั้น ดังนั้นการคิดสะท้อนจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ตัวผู้เรียน ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ และวิธีการในการเรียนรู้ การคิดสะท้อนมีหลายรูปแบบ ได้แก่

การคิดทบทวนของบุคคลแต่ละคนโดยไม่ได้มีการสื่อสาร ให้ผู้อื่นได้รู้ หรือการคิดสะท้อนและมีการสื่อสารกันทางการสนทนา หรือการคิดสะท้อนและใช้การสื่อสารทางการเขียน การที่ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สะท้อนความคิด จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การห้หะ สื่อนิ และคณะ (2567) โดยได้สร้างองค์ความรู้ใหม่จากข้อมูลความจริง และทฤษฎีแนวคิดที่มีความหมายกับผู้เรียน ซึ่งถือเป็นก้าวแรกของการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วย การคิดสะท้อน เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้รับ หรือรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน สำหรับการเขียนภาษาอังกฤษนั้น Valette (1997) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้หลักไวยากรณ์และการใช้ถ้อยคำในการเขียนได้อย่างสละสลวยมีความเชี่ยวชาญในลีลาทางภาษาการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัย ความชัดเจน ความถูกต้อง และการจัดลำดับความคิดอย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และ เอกกนก พนาดำรง (2559) ได้สรุปหลักการเขียนเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการเล่าเรื่องไว้ว่า การเขียนเป็นเรื่องราวทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งทุกคนสามารถเขียนได้ดี หากมีการฝึกฝนจนเกิดประสบการณ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับ แต่ละประสบการณ์ของแต่ละคน หากเมื่อมีการฝึกฝนมากทักษะการเขียนจะมากขึ้น โดยมีรูปแบบที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน

สำหรับเรื่องเล่าวีรบุรุษตำนานกรีกนั้น นอกเหนือจากทวยเทพแห่งหุบเขาโอลิมปัสแล้ว ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับวีรบุรุษมากมาย การกระทำของวีรบุรุษทั้งหลายล้วนสะท้อนให้เห็น ความกล้าหาญ ความอดทน ความพร้อมที่จะเสี่ยงชีวิตเพื่อความอยู่รอดของเผ่าพันธุ์ วีรบุรุษเหล่านั้นยังมีความเป็นมนุษย์ ไม่ได้สมบูรณ์แบบเหมือนเทพเจ้า มีจุดอ่อนและข้อบกพร่องต่างๆ มากมาย การเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้ ทำให้ได้รับการยกย่องและยอมรับจากผู้คนโดยทั่วไปในฐานะเพื่อนมนุษย์ ซึ่งเรื่องราวยังคงเป็นตำนานเล่าขานมาจนถึงยุคปัจจุบันนี้ สำหรับในงานวิจัยนี้ ได้เน้นใช้เรื่องราว 3 เรื่อง คือ เพอร์ซิอุสผู้สังหารนางเมดูซ่า เฮราคลีสกับภารกิจสิบสองประการ และกษัตริย์โอดิซุสเอดิฟัส

จากการทบทวนวรรณกรรม พบงานวิจัยหลายชิ้นมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการเขียนผ่านการให้ผลสะท้อนกลับและการเขียนสะท้อนคิด เน้นการเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative Writing) และการเขียนสะท้อนคิด (Reflective Writing) อาทิ วราพร และคณะ (2562) และ Maneepakthorn (2023) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่เน้นการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงบรรยาย (Descriptive Writing) ยังมีไม่มาก และยังไม่พบว่ามีงานนำตำนานวีรบุรุษกรีกเป็นบริบทสำหรับการเขียน แม้ว่างานวิจัยหลายชิ้น เช่น งานของ Monyanont (2019) และ ชนิตรีปิยา แสงเย็นพันธุ์ และคณะ (2562) จะกล่าวถึงการสะท้อนคิดในงานเขียน แต่ก็มุ่งเน้นที่การวิเคราะห์และอภิปรายมากกว่าการพัฒนาทักษะการพรรณนาและขยายรายละเอียดของเนื้อหา และ Maneepakthorn (2023) ได้ระบุว่า การเขียนสะท้อนคิดช่วยเพิ่มจำนวนคำที่นักศึกษาเขียนได้ แต่ไม่ได้วิเคราะห์เชิงลึกว่าการสะท้อนคิดสามารถช่วยเพิ่มคุณภาพของการพรรณนาและการขยายรายละเอียดในงานเขียนได้หรือไม่

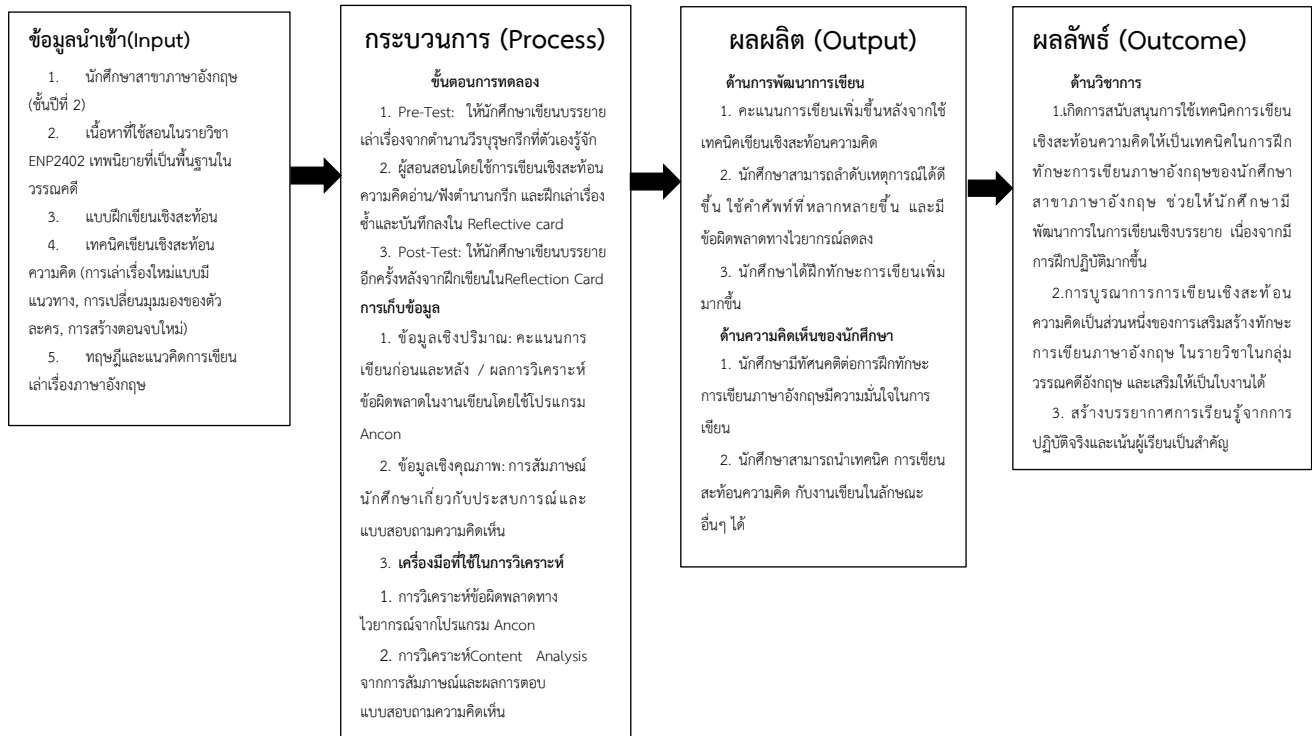
ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีความสำคัญในการเติมเต็มช่องว่างดังกล่าว โดยศึกษาว่า การใช้เทคนิคการเขียนสะท้อนคิดสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนบรรยายของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษได้หรือไม่ ผ่านการใช้ตำนานวีรบุรุษกรีกเป็นบริบทหลัก ซึ่งยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน งานวิจัยนี้จะช่วยให้เข้าใจถึงกระบวนการที่นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถในการพรรณนา เพิ่มความลึกซึ้งของรายละเอียด และขยายแนวคิดในงานเขียนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเขียนสะท้อนคิดผ่าน Reflective Writing Cards จากเรื่องเล่าวีรบุรุษกรีกเป็นตัวแปรต้น โดยมีกระบวนการจัดกิจกรรมประกอบด้วยการทดสอบก่อนเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนสะท้อนคิด และการทดสอบหลังเรียน เพื่อตรวจสอบผลต่อทักษะการเขียนบรรยายภาษาอังกฤษของนักศึกษา รวมถึงศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคดังกล่าวในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปรอิสระ คือ เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนความคิด

ตัวแปรตาม คือ พัฒนาการทักษะการเขียนบรรยาย ประกอบด้วย โครงสร้างเรื่อง ความถูกต้องทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ การเชื่อมโยงเนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ร่วมกับการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 74 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเทปนิยายที่เป็นพื้นฐานในวรรณคดี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 (ตุลาคม 2568 ถึง กุมภาพันธ์ 2569) เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอน 3 หมู่เรียน จึงมีการแบ่งกลุ่มทดลองโดยวิธีจับฉลากเป็นห้อง (Cluster random sampling) ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาห้อง AA จำนวน 31 คน และ AC จำนวน 17 คน รวมทั้งหมด 48 คน ที่มีการทดลองใช้เทคนิคเขียนเชิงการคิดสะท้อน และกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยนักศึกษา ห้อง AB จำนวน 26 คน ที่ใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม (การสอนแบบปกติ)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบการเขียนก่อนและหลังเรียน เพื่อวัดทักษะการเขียนบรรยายและการเขียนเชิงสะท้อนก่อน-หลังการทดลอง ประกอบด้วยข้อสอบแบบตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ และข้อเขียนจำนวน 1 ข้อ โดยให้นักศึกษาเขียนเรียงความเชิงสะท้อนความคิด ความยาวประมาณ 250-300 คำ จากเรื่องที่กำหนด เพื่อประเมินความสามารถในการถ่ายทอดความคิด

การใช้ภาษา และการเชื่อมโยงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ แบบทดสอบดังกล่าวมุ่งเน้นการวัดพัฒนาการด้านการเขียนของนักศึกษา ในมิติของภาษา โครงสร้างความคิด และความสามารถในการสะท้อนความคิดเห็น ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง กำหนดให้เขียนด้วยลายมือและไม่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อประเมินความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา และใช้เป็น คะแนนพื้นฐานในการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการเรียนรู้ ทำการประเมินจากเกณฑ์การให้คะแนน โดยมีค่า IOC = 0.92

2. แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเก็บข้อมูลเชิงสถิติและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้จากการใช้เทคนิค การเขียนเชิงการคิดสะท้อน จำนวน 12 ข้อ แบ่งออกเป็น ด้านพัฒนาทักษะการเขียน ด้านการเรียนรู้และการคิดสะท้อน และ ด้านความรู้สึกต่อการเรียน การประเมินคำตอบใช้ Likert Scale 5 ระดับ โดยมีค่า IOC = 0.93 และจัดทำในรูปแบบออนไลน์ ผ่านกูเกิ้ลฟอร์มและทำในรูปแบบคิวอาร์โค้ด เพื่อความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล โดยแบบสอบถามเป็นแบบไม่ระบุชื่อ ใช้เวลา ในการทำ 15-20 นาที

3. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้เทคนิคเขียน เชิงสะท้อนความคิด เช่น เทคนิคช่วยให้เขียนดีขึ้นอย่างไร? ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบคืออะไร? นักศึกษารู้สึกถึงพัฒนาการด้าน การเขียนหรือไม่? การสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์กลุ่ม ในบรรยากาศที่เป็นกันเองหลังเลิกเรียน และตามสะดวกของผู้ให้ข้อมูล ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ในขณะที่สัมภาษณ์ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลที่ได้ในแบบสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้ โดยมีค่า IOC = 0.82

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ยื่นขอการรับรองพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัยตามแนวหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หมายเลขรับรอง COE.024/2568 เลขที่โครงการวิจัย 042-2568-Exe แบบยกเว้น ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 เพื่อให้สามารถดำเนินการ เก็บข้อมูลได้

2. ชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงการจัดกิจกรรมและเก็บข้อมูลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการดำเนิน กิจกรรมในสัปดาห์แรกของการจัดการเรียนการสอน และขออนุญาตทำการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งชี้แจงให้นักศึกษาทราบ อย่างชัดเจนว่าผลคะแนนของการทดสอบจะไม่กระทบต่อคะแนนในรายวิชาและข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาจะไม่ถูกเปิดเผย โดยให้นักศึกษารอกแบบฟอร์มการอนุญาตให้เก็บข้อมูลโดยการสแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อทำกรยืนยันผ่านกูเกิ้ลฟอร์ม หลังจากนั้น ให้นักศึกษาทำการทดสอบนักศึกษาด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ภายในระยะเวลา 1 ชั่วโมง โดยไม่ใช้ เครื่องมือสื่อสารใดๆ เพื่อให้ได้ค่าเบื้องต้น

3. เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์นักศึกษา โดยใช้วิธีแบบสมัครใจการสัมภาษณ์ จัดขึ้นภายหลังเลิกเรียน ในช่วงเวลาที่นักศึกษาสะดวก โดยทำการสัมภาษณ์บริเวณม้านั่งหน้าอาคารเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองและเอื้อต่อ การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยใช้เวลาประมาณ 15-20 นาทีต่อคน

4. ในสัปดาห์สุดท้ายของการจัดการเรียนการสอน ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ อีกครั้ง โดยใช้ข้อคำถามเดียวกัน

5. หลังจากนั้น ในคาบเดียวกันให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นในรูปแบบออนไลน์โดยการสแกนคิว อาร์โค้ดที่จัดเตรียมไว้ให้ โดยกำหนดให้ 1 คนต่อ 1 การตอบคำถาม โดยไม่ระบุตัวตน โดยชี้แจงให้นักศึกษาทราบว่า ผลการตอบแบบสอบถามจะไม่กระทบต่อคะแนนในรายวิชาและข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาจะไม่ถูกเปิดเผย

6. ตรวจสอบคะแนนจากแบบทดสอบ คำตอบจากแบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และนำมาลง ในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอดภัย

ขั้นตอนการทดลอง

7. จัดกิจกรรมตามแผนกิจกรรมที่ได้วางไว้โดยบูรณาการเข้ากับรายวิชา โดยท้ายคาบเรียนนักศึกษาต้องเขียนสรุปสิ่งที่เรียนในแง่คาบลงสมุดโน้ตเล่มเล็ก และทำแบบฝึกหัดฝึกการเขียนเชิงการคิดสะท้อน โดยนักศึกษาจะฝึกเขียนไม่ซ้ำกันในแต่ละสัปดาห์ และในช่วงท้ายของคาบเรียน ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะกับนักศึกษารายบุคคลทุกครั้ง

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

8. ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องมือสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเอ็กเซลล์ เพื่อหาผลค่า ค่า t-test, ค่า Mean, ค่า S.D.

9. ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำเสนอระดับความคิดเห็นของนักศึกษา

10. ข้อมูลจากงานเขียนของนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม AntConc ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคลังภาษาเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียน โครงสร้างประโยค และการใช้คำศัพท์ของนักศึกษา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามคำถามงานวิจัยในแต่ละข้อ ได้ดังต่อไปนี้

คำถามวิจัยข้อที่ 1) นักศึกษามีพัฒนาการด้านการเขียนบรรยายหลังใช้เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนความคิดหรือไม่?

1. ผลจากการทดสอบการเขียนบรรยาย

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างจากจำนวน 48 คน (จากห้อง AA และ ห้อง AC) ทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยมีนักศึกษา จำนวน 35 คน ที่ทำการทดสอบครบทั้งก่อนและหลังเรียน และเป็นผู้ที่ร่วมทำกิจกรรมครบตามเกณฑ์ โดยมีผลแสดงการเปรียบเทียบ ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบการเขียนบรรยายของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	m	S.D.	t	P
คะแนนก่อนเรียน	35	10	5.37	2.81	4.36*	0.05
คะแนนหลังเรียน	35	10	7.31	1.53		

*หมายเหตุ. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.36 สูงกว่าค่า t จากตารางเท่ากับ 1.69

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบการเขียนบรรยาย ก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 5.37 (S.D. = 2.81) และคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 7.31 (S.D. = 1.53) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังพบว่า ค่า t เท่ากับ 4.36 ซึ่งมากกว่าค่าจากตารางแจกแจง ที่ 1.69 สรุปได้ว่า $p < 0.05$ หมายความว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนการเขียนบรรยายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่ม	n	คะแนนเต็ม	m	S.D.	t	P
กลุ่มทดลอง	35	10	7.31	1.53	-2.25	0.05
กลุ่มควบคุม	26	10	8.31	1.49		

หมายเหตุ: กลุ่มควบคุมยึดตามสภาพจริงของห้องเรียน (Intact group)

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนบรรยายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 7.31 (S.D. = 1.53) ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 8.31 (S.D. = 1.49) เมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent Samples t-test พบว่า ค่า t เท่ากับ -2.25 และค่า p เท่ากับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยหลังทดลองทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มทดลอง ผลดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับลักษณะพื้นฐานของกลุ่มเรียนที่แตกต่างกัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเรียนตามสภาพจริง ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้โดยสมบูรณ์

2. ผลจากการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคการเขียนเชิงสะท้อน

ข้อ ที่	ข้อคำถาม (n = 35)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ด้านที่ 1: การพัฒนาทักษะการเขียน				
1	เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันใช้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้หลากหลายขึ้น	4.46	0.7	เห็นด้วยมาก
2	เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันใช้ โครงสร้างประโยค ได้ถูกต้องและหลากหลายขึ้น	4.46	0.8	เห็นด้วยมาก
3	ฉันสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ชัดเจนขึ้นหลังจากใช้เทคนิคนี้	4.53	0.5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	การเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันตระหนักถึงระดับทักษะการเขียนของตนเอง	4.73	0.4	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านที่ 2: การเรียนรู้และการคิดสะท้อน				
5	การเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันตระหนักถึง จุดแข็งและจุดอ่อน ของตนเองในการเขียน	4.73	0.5	เห็นด้วยมากที่สุด
6	การเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันมี แรงจูงใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.46	0.5	เห็นด้วยมาก
7	การเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉัน คิดวิเคราะห์ การกระทำของตัวเองในตำนานกรีกได้ลึกซึ้งขึ้น	4.40	0.6	เห็นด้วยมาก
8	การเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉัน เชื่อมโยงบทเรียนจากตำนานกับชีวิตจริงได้	4.53	0.6	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านที่ 3: ความรู้สึกต่อการเรียนรู้				
9	ฉันรู้สึกว่าการเขียนเชิงสะท้อนทำให้การเรียนรู้ น่าสนใจมากขึ้น	4.60	0.5	เห็นด้วยมากที่สุด
10	ฉันรู้สึก มั่นใจ ในการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากฝึกเขียนเชิงสะท้อน	4.40	0.6	เห็นด้วยมาก
11	ฉันคิดว่าควรนำเทคนิคเขียนเชิงสะท้อนมาใช้กับ วิชาอื่น ๆ ด้วย	4.73	0.5	เห็นด้วยมากที่สุด
12	โดยรวมแล้ว ฉันพอใจกับประสบการณ์การใช้เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนในรายวิชานี้	4.60	0.6	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม		4.55	0.6	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคการเขียนเชิงสะท้อน พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการใช้เทคนิคการเขียนเชิงสะท้อนอยู่ในระดับ **เห็นด้วยมากที่สุด** ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.6) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาทักษะการเขียน นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงเห็นด้วยมากที่สุด โดยเฉพาะประเด็นข้อที่ 4) การเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองในการเขียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.4) รองลงมาคือ ข้อที่ 3) สามารถถ่ายทอดความคิดเห็นของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.5) ข้อที่ 1) เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันใช้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้หลากหลายขึ้น ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.7) และข้อที่ 2) เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนช่วยให้ฉันใช้โครงสร้างประโยค ได้ถูกต้องและหลากหลายขึ้น ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.8) โดยสรุป ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามี

ความคิดเห็นเชิงบวกต่อการใช้เทคนิคการเขียนเชิงสะท้อน ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเขียน การส่งเสริมการคิดสะท้อน และความรู้สึที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ นักศึกษามีความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

3. ผลจากการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่านตำนานกรีกและการเขียนเชิงการคิดสะท้อน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว โดยมองว่าการเรียนรู้ผ่านเรื่องเล่าตำนานช่วยให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจ สนุก และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เทคนิคนี้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงความคิด มีการสะท้อนว่าการฝึกเขียนอย่างต่อเนื่องช่วยให้สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย สร้างประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น และสามารถจัดลำดับเหตุการณ์หรือถ่ายทอดความคิดเห็นได้ชัดเจนขึ้น และพบความท้าทายในการเขียน โดยเฉพาะในด้านการใช้ไวยากรณ์และการเลือกใช้คำศัพท์ ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการฝึกเขียนเพิ่มเติม การทบทวนคำศัพท์ และการใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยตรวจสอบภาษา นอกจากนี้ พบความเชื่อมโยงบทเรียนจากตำนานกรีกกับชีวิตจริงและการเรียนในรายวิชาอื่นได้ โดยเฉพาะในด้านข้อคิดในการดำเนินชีวิต การคิดวิเคราะห์ และการพัฒนาคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยสรุป ผลการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิคการเขียนเชิงการคิดสะท้อนร่วมกับการเรียนรู้ผ่านตำนานกรีกมีส่วนช่วยส่งเสริมทั้งความสนใจในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนบรรยายของนักศึกษาได้

คำถามวิจัยข้อที่ 2 การใช้เทคนิคเขียนเชิงสะท้อนความคิดส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และการเล่าเรื่องอย่างไร?

1. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียน

ตารางที่ 4 ตารางความถี่ข้อผิดพลาดในการเขียน ก่อนและหลัง

ที่	ประเภทข้อผิดพลาด	ก่อนการทดลอง (1,240 คำ)		หลังการทดลอง (2,115 คำ)		แนวโน้ม
		จำนวน ครั้ง	ร้อยละ (%)	จำนวน ครั้ง	ร้อยละ (%)	
1	ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ (Grammar Errors)	145	11.69	120	5.67	ลดลง
2	ข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำ (Spelling Errors)	120	9.68	90	4.25	ลดลง
3	ข้อผิดพลาดด้านการเลือกใช้คำ (Word Choice Errors)	70	5.64	65	3.07	ลดลง
4	ข้อผิดพลาดด้านการเรียงลำดับคำ (Word Order Errors)	40	3.22	35	1.65	ลดลง
5	ข้อผิดพลาดในการใช้คำนำหน้านาม (Article Errors)	30	2.41	30	1.41	ลดลง
6	ข้อผิดพลาดด้านความเชื่อมโยงของข้อความ (Cohesion Errors)	20	1.61	25	1.18	เพิ่มขึ้น
7	ข้อผิดพลาดในการใช้รูปพหูพจน์ (Plural Form Errors)	15	1.20	20	0.94	เพิ่มขึ้น
8	ข้อผิดพลาดด้านการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics)	6	0.48	15	0.70	เพิ่มขึ้น
รวมทั้งหมด		446	33.22	400	18.91	

ตารางที่ 4 จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาด้วยโปรแกรม AntConc พบว่า มีการเพิ่มปริมาณการเขียนจากเดิม 1,240 คำเป็น 2,115 คำ โดยมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นมา 875 คำ คิดเป็นร้อยละ 70.56 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความสามารถในการขยายความคิดและการเขียนได้มากขึ้น โดยข้อผิดพลาดในการเขียนที่พบ มีทั้งหมด 8 ประเภท โดยข้อผิดพลาดด้านการเขียนที่พบมากที่สุดในงานเขียนก่อนการทดลอง ได้แก่ ไวยากรณ์ (11.69%) การสะกดคำ (9.68 %)

การเลือกใช้คำ (5.64 %) การเรียงลำดับคำ (3.22 %) การใช้คำนำหน้านาม (2.14 %) ความเชื่อมโยงของข้อความ (1.61 %) การใช้รูปพหูพจน์ (1.20 %) และการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน (0.48 %) ตามลำดับ สำหรับข้อผิดพลาดด้านการเขียนที่พบมากที่สุดในงานเขียนหลังการทดลอง ได้แก่ ไวยากรณ์ (5.67 %) การสะกดคำ (4.25 %) การเลือกใช้คำ (3.07 %) การเรียงลำดับคำ (1.65 %) การใช้คำนำหน้านาม (1.41 %) ความเชื่อมโยงของข้อความ (1.18 %) การใช้รูปพหูพจน์ (0.94 %) และการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน (0.70 %) ตามลำดับ จากผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ข้อผิดพลาดด้านการเขียนของนักศึกษามีแนวโน้มลดลงในทุกประเภท ยกเว้นข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และการสะกดคำ ซึ่งมีสัดส่วนลดลงอย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการด้านความถูกต้องทางภาษาของนักศึกษา ขณะเดียวกัน ข้อผิดพลาดด้านการเลือกใช้คำและการเรียงลำดับคำก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาได้เหมาะสมและเป็นระบบมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าข้อผิดพลาดบางประเภท เช่น การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอนจะยังคงพบอยู่ แต่โดยรวมมีแนวโน้มลดลงหรือคงที่ในระดับต่ำ ซึ่งอาจสะท้อนถึงความซับซ้อนของงานเขียนที่เพิ่มขึ้นจากปริมาณคำที่มากขึ้น ทำให้นักศึกษามีโอกาสใช้โครงสร้างภาษาและองค์ประกอบทางภาษาในระดับที่หลากหลายมากขึ้น กล่าวโดยสรุปแล้ว นักศึกษามีพัฒนาการด้านการเขียนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่ายังพบข้อผิดพลาดอยู่ แต่สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป

2. ผลการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างของประโยค

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความซับซ้อนของโครงสร้างประโยคในงานเขียนของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง

ที่	ประเภทข้อผิดพลาด	ก่อนการทดลอง (1,240 คำ)		หลังการทดลอง (2,115 คำ)		แนวโน้ม
		จำนวน ครั้ง	ร้อยละ (%)	จำนวน ครั้ง	ร้อยละ (%)	
1	ประโยคความเดียว (Simple sentence)	107	70.4 %	81	45.5 %	ลดลง
2	ประโยคความรวม (Compound sentence)	23	51.1 %	45	25.3 %	เพิ่มขึ้น
3	ประโยคความซ้อน (Complex sentence)	22	14.5 %	52	29.2 %	เพิ่มขึ้น
รวมทั้งหมด		152	100%	178	100 %	

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประโยคในงานเขียนของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ก่อนการทดลอง นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ประโยคความเดียว (Simple sentence) เป็นหลัก จำนวน 107 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 70.4 ของประโยคทั้งหมด ขณะที่ประโยคความรวม (Compound sentence) และประโยคความซ้อน (Complex sentence) พบในสัดส่วนที่ค่อนข้างต่ำ คือ 23 ประโยค (ร้อยละ 51.13) และ 22 ประโยค (ร้อยละ 14.5) ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังมีการใช้โครงสร้างประโยคที่ค่อนข้างเรียบง่ายและยังไม่หลากหลาย ภายหลังการทดลอง พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน โดยจำนวนประโยคความเดียวลดลงเหลือ 81 ประโยค (ร้อยละ 45.5) ในขณะที่ประโยคความรวมเพิ่มขึ้นเป็น 45 ประโยค (ร้อยละ 25.3) และประโยคความซ้อนเพิ่มขึ้นเป็น 52 ประโยค (ร้อยละ 29.2) ซึ่งเป็นประเภทประโยคที่มีการเพิ่มขึ้นมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาในการใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงความคิดและขยายรายละเอียดได้ดีขึ้น โดยสรุป ผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาไม่ได้เพียงแค่เขียนได้ยาวขึ้นเท่านั้น แต่ยังมีแนวโน้มพัฒนาทั้งด้านความคล่องแคล่วในการเขียนและความซับซ้อนของภาษา แม้ว่าจะยังคงมีข้อผิดพลาด แต่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของการพัฒนาทางภาษาในระยะเปลี่ยนผ่าน (developmental stage) จากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป

3. ผลการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์แนวโน้มการใช้คำศัพท์

Rank	คำศัพท์	Pre-test (ความถี่)	Post-test (ความถี่)	แนวโน้ม	ประเภทคำศัพท์
1	think	30	12	↓ น้อยลง	Basic vocabulary
2	mission / missions	15	23	↑↑ เพิ่มขึ้นชัด	Content vocabulary
3	brave	14	9	↓ เล็กน้อย	Basic vocabulary
4	lion	10	15	↑ เพิ่มขึ้น	Content vocabulary
5	life	9	16	↑ เพิ่มขึ้น	Basic vocabulary
6	strong	9	13	↑ เพิ่มขึ้น	Basic vocabulary
7	Hero	7	9	↑ เพิ่มขึ้น	Content vocabulary
8	kill	6	25	↑ เพิ่มขึ้น	Content vocabulary
9	problem /problems	5	2	↓ เล็กน้อย	Abstract Vocabulary
10	God /Gods	3	7	↑ เพิ่มขึ้น	Content vocabulary
11	Goddess	2	8	↑ เพิ่มขึ้น	Content vocabulary
12	challenge / challenges	1	8	↑↑ เพิ่มขึ้นชัด	Abstract Vocabulary
13	Responsibility	0	3	↑↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Abstract Vocabulary
14	mistake / mistakes	0	8	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Abstract Vocabulary
15	punishment	0	3	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Abstract Vocabulary
16	Task	0	6	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Content vocabulary
17	Labor/labors	0	4	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Content vocabulary
18	underworld	0	2	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Content vocabulary
19	monster	0	4	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Content vocabulary
20	stable	0	3	↑ เพิ่มขึ้นใหม่	Content vocabulary

จากตารางที่ 6 สามารถจัดประเภทคำศัพท์ ออกเป็น 3 ประเภท และ พบว่านักศึกษาในช่วงก่อนการทดลองมักใช้คำศัพท์พื้นฐาน (basic vocabulary) และคำที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโดยตรง (content vocabulary) เป็นหลัก ขณะที่หลังการทดลองมีการใช้คำศัพท์เชิงนามธรรม (abstract vocabulary) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการด้านความหลากหลายและความซับซ้อนของคำศัพท์ในงานเขียนของนักศึกษาได้

สำหรับการวิเคราะห์ความถี่และแนวโน้มการใช้คำศัพท์ในงานเขียนของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง พบว่านักศึกษามีแนวโน้มการใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและมีความเฉพาะเจาะจงกับเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องของตำนานกรีก เช่น mission, lion, kill, hero, god, goddess และ underworld ซึ่งมีความถี่เพิ่มขึ้นในงานเขียนหลังการทดลอง สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจเนื้อหาและบริบทของเรื่องที่ลึกซึ้งมากขึ้น ในขณะเดียวกัน พบว่าคำศัพท์พื้นฐานบางคำ เช่น think และ brave มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ขณะที่คำศัพท์บางคำ เช่น strong และ life มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนการใช้คำจากระดับพื้นฐานไปสู่การเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับบริบทมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบ

การเพิ่มขึ้นของคำศัพท์เชิงนามธรรม อย่างชัดเจน เช่น challenge, responsibility, mistake, และ punishment ซึ่งส่วนใหญ่ไม่พบในงานเขียนก่อนการทดลอง แต่ปรากฏในงานเขียนหลังการทดลอง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์เพื่อถ่ายทอดความคิดเชิงวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดเห็นได้ดียิ่งขึ้น โดยสรุป ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการด้านความหลากหลายของคำศัพท์ (lexical diversity) และความสามารถในการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท (lexical appropriateness) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน หลังจากการใช้เทคนิคการเขียนเชิงสะท้อนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

4. ผลการวิเคราะห์ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความถี่และการกระจายของคำเชื่อมลำดับเหตุการณ์ (Sequence Markers) ในงานเขียนของนักศึกษา

Rank	คำเชื่อมลำดับเหตุการณ์ (Sequence makers)	Pre-test (ความถี่) 1,240 คำ	NormFreq	Dispersion	Post-test (ความถี่) 2115 คำ	NormFreq	Dispersion
1	Because	16	12903.226	0.733	16	7565.012	0.649
2	so	10	8064.516	0.702	13	6146.572	0.675
3	First	5	4032.258	0.553	11	5200.946	0.837
4	Then	2	1612.903	0.333	11	5200.946	0.656
5	Second	-	-	-	6	2836.879	0.631
6	Third	-	-	-	6	2836.879	0.631
7	Next	-	-	-	5	2364.066	0.385
8	After that	-	-	-	3	1418.440	0.491
9	Last	-	-	-	1	472.813	0.000
10	Finally,	-	-	-	1	472.813	0.000
11	In the end	-	-	-	1	472.813	0.000

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์การใช้คำเชื่อมลำดับเหตุการณ์ ในข้อสอบเขียนของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง พบว่า นักศึกษามีแนวโน้มการใช้คำเชื่อมลำดับเหตุการณ์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในงานเขียนหลังการทดลอง ทั้งในด้านความถี่ (frequency) และการกระจายตัวของคำ (dispersion) ในช่วงก่อนการทดลอง พบการใช้คำเชื่อมลำดับเหตุการณ์ในจำนวนจำกัด โดยส่วนใหญ่เป็นคำพื้นฐาน เช่น first และ because ขณะที่คำอื่น ๆ เช่น second, third, next และ after that ไม่ปรากฏในงานเขียน อย่างไรก็ตาม หลังการทดลอง นักศึกษาเริ่มใช้คำเชื่อมลำดับเหตุการณ์ที่หลากหลายมากขึ้น ได้แก่ first, second, third, then, next, after that, finally และ in the end ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาทักษะในการจัดลำดับเหตุการณ์และการเล่าเรื่องอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ คำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล เช่น because และ so ยังคงปรากฏอย่างต่อเนื่องในทั้งสองช่วงเวลา แต่มีการใช้ร่วมกับคำเชื่อมลำดับเหตุการณ์อื่น ๆ มากขึ้นในช่วงหลังการทดลอง แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเชื่อมโยงความคิดและสร้างความต่อเนื่องของเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น โดยสรุป ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเชื่อมโยงของข้อความ (cohesion) และความเป็นระบบ

ของโครงสร้างการเล่าเรื่อง (narrative organization) อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลจากการใช้เทคนิคการเขียนเชิงสะท้อนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดและถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อภิปรายผล

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการด้านการเขียนบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเขียนเชิงการคิดสะท้อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 5.37 เป็น 7.31 ขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 6.69 เป็น 8.31 แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดล้วนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านการเขียนได้ในระดับหนึ่ง แม้ว่าผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองจะมีแนวโน้มไม่ต่างกัน แต่สามารถอธิบายได้ว่าทั้งสองกลุ่มต่างได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะการเขียนในภาพรวม อีกทั้ง ความแตกต่างของลักษณะผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม เช่น ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียนและระดับความมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลการวิจัย และอาจมีส่วนทำให้คะแนนหลังเรียนของทั้งสองกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าการเปลี่ยนแปลงของคะแนนพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม (1.94 เทียบกับ 1.62 คะแนน) แสดงให้เห็นว่าเทคนิคการเขียนเชิงการคิดสะท้อนมีแนวโน้มช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการเขียนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติเล็กน้อย ทั้งนี้ เนื่องจากกิจกรรมการเขียนเชิงการคิดสะท้อนเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้ทบทวนความเข้าใจของตนเอง เชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ และฝึกการเรียบเรียงความคิดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงบรรยาย และ ระยะเวลาในการทดลองอาจยังไม่เพียงพอที่จะสะท้อนให้เห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างชัดเจนในเชิงสถิติ โดยเฉพาะในทักษะการเขียนซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและใช้เวลาในการฝึกฝน ซึ่งลักษณะของการวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่างตามสภาพจริงของห้องเรียนอาจมีความแตกต่างพื้นฐานของผู้เรียนระหว่างกลุ่ม ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มด้วยเช่นกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนแนวคิดของ Petty (1985: 182–226) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนเป็นความสามารถในการแสดงออกทางความคิด ซึ่งผู้เขียนต้องสามารถเชื่อมโยง จัดลำดับ และพัฒนารายละเอียดของเนื้อหา รวมถึงเรียบเรียงความคิดให้อยู่ในรูปของประโยคและเรื่องราวได้อย่างเป็นระบบ โดยผลการวิเคราะห์ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องที่แสดงในตารางที่ 7 ยืนยันได้ว่า กลุ่มทดลองมีแนวโน้มการใช้คำเชื่อมลำดับเหตุการณ์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในงานเขียนหลังการทดลอง สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะในการจัดลำดับเหตุการณ์และการเล่าเรื่องอย่างเป็นระบบ ผลวิจัยนี้ ยืนยันถึงประสิทธิผลของการเขียนเชิงคิดสะท้อน (การிறะ สอนิ และคณะ, 2567) และนำมาประยุกต์ใช้ในบริบทของการเรียนการสอนในรายวิชา ที่ใช้ในการฝึกเขียนเป็นเรื่องราวจากตำนานกรีกเป็นหลัก เช่น ตำนานวีรบุรุษเพอร์ซิอุส เฮราคลีส และเอดิปัส ที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และเอื้อต่อการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในบริบทที่มีความหมาย ผลการวิจัยพบว่า การฝึกปฏิบัติด้วยเทคนิคการเขียนการคิดสะท้อน ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของกลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านปริมาณงานเขียนที่เพิ่มขึ้นจากเดิม 1,240 คำ เป็น 2,115 คำ และการลดลงของข้อผิดพลาดในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตติมา กาวีระ และศิริลักษณ์ อุสาเห (2551) เช่นกัน แต่พบความแตกต่างในด้านประเภทของข้อผิดพลาด โดยงานวิจัยดังกล่าวพบว่าข้อผิดพลาดที่พบบ่อย ได้แก่ การใช้คำผิด โครงสร้างประโยค คำกริยา คำนำหน้านาม และส่วนเติมท้ายคำนาม ในขณะที่ผลของงานวิจัยนี้ พบว่าข้อผิดพลาดที่พบบ่อย ได้แก่ ด้านไวยากรณ์ การสะกดคำ การเลือกใช้คำ การเรียงลำดับคำ และการใช้คำนำหน้านาม ทั้งนี้ ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากบริบทของการเรียนรู้และลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกเขียน โดยงานวิจัยนี้เน้นการเขียนผ่านเนื้อหาเชิงวรรณกรรม ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมุ่งเน้นการถ่ายทอดความคิดและความหมายมากกว่าความถูกต้องทางรูปแบบ ส่งผลให้กลุ่มทดลองกล้าใช้ภาษาและโครงสร้างที่หลากหลายมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอาจยังคงเกิดข้อผิดพลาดด้านรูปแบบภาษาอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด

เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความคล่องแคล่วและความถูกต้อง ในขณะเดียวกัน ผลสอดคล้องกับชาเรนา กาหลง และ ัญญา พลานุกูลวงศ์ (2563) ที่พบว่าทำให้ผลสะท้อนกลับ โดยเฉพาะจากเพื่อน มีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียน โดยรวมและความคล่องแคล่วในการเขียน แม้ว่าจะไม่ได้ส่งผลอย่างชัดเจนต่อความถูกต้องทางไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านปริมาณและความซับซ้อนของการเขียนมากกว่าความถูกต้องในบางประเด็น ในทำนองเดียวกันกับ Maneepakthorn (2023) พบว่า การเขียน Reflective Dialogue Journal Writing (RDJW) ช่วยส่งเสริมความคล่องแคล่วในการเขียนและการตระหนักรู้ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเขียนได้ยาวขึ้น ถ่ายทอดความคิดได้ชัดเจนขึ้น และมีพัฒนาการด้านการเขียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า ปริมาณคำและความสามารถในการขยายความคิดของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจที่จากงานวิจัยครั้งนี้ คือ บทบาทของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการพัฒนาทักษะการเขียนของกลุ่มทดลอง โดยในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือ AI เป็นตัวช่วยในการเรียนรู้และฝึกเขียน ส่งผลให้กลุ่มผู้เรียนนี้สามารถเข้าถึงตัวอย่างภาษา โครงสร้างประโยค และ คำศัพท์ที่หลากหลายมากขึ้น ทำให้ผู้สอนสามารถคาดเดาแนวคิดของผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตาม ในการประเมินผลด้วยแบบทดสอบเขียนบรรยาย ที่กำหนดให้เป็นการเขียนด้วยตนเองโดยไม่ใช้ AI เพื่อสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่า แม้ผู้เรียนจะสามารถผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น ในระหว่างการฝึกปฏิบัติที่มี AI เป็นตัวช่วย แต่เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเขียนด้วยตนเอง ผู้เรียนยังคงมีข้อจำกัดด้านโครงสร้างภาษา การเลือกใช้คำ และความถูกต้องทางไวยากรณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างระหว่าง ความสามารถที่ได้รับการสนับสนุน (assisted performance) และ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน (independent performance) ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดด้านการเรียนรู้ ภาษาที่เน้นการพึ่งพาเครื่องมือช่วย (AI assisted learning) ที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน ซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในระยะแรก แต่ผู้เรียนยังคงต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาไปสู่การใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ทั้งนี้ การใช้ AI จึงควรถูกมองเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ มากกว่าการทดแทนความสามารถของผู้เรียน ประเด็นนี้ ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมให้ AI ทำหน้าที่เป็นตัวช่วย เช่น การเสนอแนะแนวคิด การตรวจแก้เบื้องต้น หรือการให้ตัวอย่างภาษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยยังคงเน้นให้ผู้เรียนฝึกเขียนด้วยตนเองเป็นหลัก เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างแท้จริงและยั่งยืน และที่สำคัญควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในศักยภาพของตนเอง (self-awareness) โดยลดการพึ่งพา AI ในบางกิจกรรม และเน้นการฝึกเขียนด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระและยั่งยืน

โดยสรุป ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า การใช้เทคนิคการคิดสะท้อน ร่วมกับเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านการเขียนบรรยายของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความคล่องแคล่ว ความซับซ้อนของภาษา และความสามารถในการถ่ายทอดความคิด แม้ว่าจะยังคงมีข้อผิดพลาดทางภาษาในบางประเด็น ซึ่งถือเป็นลักษณะของการพัฒนา ภาษาในระยะเปลี่ยนผ่านไปสู่ระดับที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของการนำเทคนิคดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนในบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน อย่างตรงจุด โดยเฉพาะในประเด็นที่ผู้เรียนยังมีข้อจำกัด เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เพื่อให้การพัฒนาทักษะการเขียน สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

1.2 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นลำดับขั้นและเน้นการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความถูกต้องและความชัดเจนในการเขียน

1.3 การบูรณาการการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัล เช่น โปรแกรมตรวจสอบไวยากรณ์หรือเครื่องมือสนับสนุนการเขียน ร่วมกับกระบวนการเขียนเชิงสะท้อนคิด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาด เห็นพัฒนาการของตนเอง และปรับปรุงงานเขียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.4 การส่งเสริมการใช้กิจกรรมสะท้อนคิดอย่างต่อเนื่อง เช่น การเขียนบันทึกสะท้อนคิดหรือการให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน เพื่อพัฒนาความสามารถในการวางแผนและปรับปรุงงานเขียนอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ออกแบบการวิจัยที่สามารถควบคุมตัวแปรของผู้เรียนได้มากขึ้น เช่น การจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีระดับความสามารถใกล้เคียงกัน หรือการใช้การสุ่มอย่างแท้จริง เพื่อลดความคลาดเคลื่อนจากความแตกต่างพื้นฐานของผู้เรียน

2.2 ขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างไปยังบริบทที่หลากหลาย เช่น ผู้เรียนต่างสถาบันหรือผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อศึกษาความเหมาะสมของเทคนิคในบริบทที่แตกต่างกัน

2.3 ศึกษาการบูรณาการเทคโนโลยี โดยเฉพาะการใช้ปัญญาประดิษฐ์ร่วมกับเทคนิคการเขียนเชิงสะท้อนคิด เพื่อวิเคราะห์บทบาทของเทคโนโลยีในการส่งเสริมทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการเขียน

2.4 เพิ่มระยะเวลาในการทดลองหรือออกแบบการวิจัยแบบติดตามผลในระยะยาว เพื่อให้สามารถประเมินพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- การิหะ สื่อนิ, อามาลินา จะปะกียา, และพัชรวดี อักษรพิมพ์. (2567). การศึกษาการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 10(1). 449-464.
- จิตติมา กาวิระ และศิริลักษณ์ อูสาหะ. (2551). ผลกระทบของการใช้ผลสะท้อนกลับโดยการเขียนของครูชนิดต่างๆที่มีต่อ
การเขียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วารสารวิจัย มข, 8(2).
83-94.
- ชนิตว์ปียา แสงเย็นพันธุ์, ชัยฤทธิ์ โพธิ์สุวรรณ, และปิยะพงษ์ ไสยโสภณ. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม
การสะท้อนคิดโดยใช้การเขียนบันทึกสะท้อน. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 13(3). 393-408.
- ชารีนา กาหลง และธัญภา พลานุกุลวงศ์. (2563). ประสิทธิภาพของการให้ผลสะท้อนกลับโดยครูและโดยเพื่อนต่อ
ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา, 15(2). 209-218.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของนักศึกษา
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้การสะท้อนคิด. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร, 15(42). 28-37.
- มนัสวดี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่ผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 3(1). 151-165.

- วราพร ทองจีน, ฤดีรัตน์ ชูระโชติ, และอัมพร ม้าคะนอง. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(3). 361-383.
- เอกกนก พนาดำรง. (2559). การเขียนเรื่องเล่าด้วยเทคนิคการเล่าเรื่อง (Story telling). เวชบันทึกศิริราช, 9(3). 194-196.
- Maneepakhathorn, R. (2023). An Exploratory Study of Reflective Dialogue Journal Writing of EFL Graduate Students in the English as a Foreign Language Context. rEFlections, 30(1), 38–58.
- Monyanont, P. (2019). Effects of Integrating Literature Circles and Guided Reciprocal Peer Questioning on Students' Reflective Writing and Intellectual Content in the Discussion. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 19(1), 140–159.
- Petty, Walter T; Petty, Dorothy C; and Bender Majorie F. (1985) Teaching Experience in Language: Tool and techniques for Language Arts method. (4th ed.) New York: Allyn and Bacon Inc.
- Valette. (1997). Modern Language Testing. New York: Harcourt Brace Jovannovich.